

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 35/18
Luxemburg, 22 martie 2018

Hotărârea în cauza T-540/15
De Capitani/Parlamentul European

În principiu, Parlamentul European trebuie să acorde accesul la documentele privind trialogurile¹ în curs, în urma unei cereri exprese în acest sens

Lucrările trialogurilor constituie o etapă decisivă a procedurii legislative

În anul 2015², domnul Emilio De Capitani a solicitat Parlamentului European accesul la documentele, elaborate de Parlament sau puse la dispoziția acestuia, care conțin informații privind pozițiile instituțiilor în legătură cu procedurile de codecizie în curs. Este vorba în special despre tabelele cu mai multe coloane întocmite în cadrul trialogurilor.

Aceste tabele cuprind în general patru coloane: prima conține textul propunerii legislative a Comisiei, a doua – poziția Parlamentului și amendamentele propuse de acesta, a treia – poziția Consiliului și a patra – textul compromisului provizoriu sau poziția preliminară a președinției Consiliului în raport cu amendamentele propuse de Parlament.

Printr-o decizie din 8 iulie 2015, Parlamentul a acordat accesul integral la cinci tabele cu mai multe coloane dintre cele șapte pe care le-a putut identifica în raport cu cererile depuse. În cazul celorlalte două, Parlamentul nu a acordat accesul decât la primele trei coloane ale tabelelor, refuzând astfel să divulge a patra coloană a acestora. Parlamentul a considerat că a patra coloană din documentele în discuție conținea texte de compromisuri provizorii, precum și propuneri preliminare ale președinției Consiliului, a căror divulgare ar fi adus o atingere efectivă, specifică și gravă procesului decizional al instituției, precum și procesului decizional interinstituțional în contextul procedurii legislative în curs.

Domnul De Capitani a introdus o acțiune în fața Tribunalului Uniunii Europene împotriva deciziei Parlamentului, care, între timp, în anul 2016, a acordat accesul la documentele în discuție, punându-le la dispoziția publicului în registrul de documente al Parlamentului, întrucât procedura legislativă la care se raportau fusese încheiată.

Prin hotărârea pronunțată la această dată, Tribunalul constată, mai întâi, că domnul De Capitani nu și-a pierdut interesul de a exercita acțiunea nici măcar după punerea la dispoziția publicului a documentelor în discuție, întrucât nelegalitatea invocată se poate produce din nou în viitor independent de împrejurările cauzei în care a fost formulată acțiunea.

În continuare, în ceea ce privește accesul la a patra coloană din tabelele trialogurilor care se raportează la o procedură legislativă în curs, Tribunalul concluzionează că nu poate fi admisă nicio prezumție generală de nedivulgare cu privire la natura procedurii legislative, subliniind că principiile publicității și transparenței sunt inerente procedurilor legislative ale Uniunii.

¹ Trialogul este o reuniune tripartită informală la care participă reprezentanți ai Parlamentului, ai Consiliului și ai Comisiei. Obiectivul acestor contacte este de a se ajunge rapid la un acord asupra unui ansamblu de amendamente acceptabile pentru Parlament și pentru Consiliu, acord care, ulterior, trebuie să fie aprobat de aceste instituții în conformitate cu procedurile interne ale fiecăreia.

² Cererea inițială a fost depusă la 15 aprilie 2015. În urma refuzului Parlamentului din cauza numărului foarte mare de documente avute în vedere, domnul De Capitani a depus, la 19 iunie 2015, o cerere de confirmare prin care restrângea sfera cererii inițiale.

Tribunalul constată în acest sens că trialogurile sunt folosite foarte frecvent și că însuși legiuitorul le recunoaște ca făcând parte integrantă din procedura legislativă, dat fiind că 70-80 % dintre procedurile legislative au recurs la acestea. În plus, reuniunile trialogurilor au loc cu ușile închise, iar acordurile convenite în cadrul acestora, reflectate în mod obișnuit în cea de a patra coloană a tabelelor trialogurilor, sunt adoptate ulterior – cel mai adesea fără modificări substanțiale – de către colegiitori. Documentele trialogurilor se supun principiilor amintite anterior, întrucât tocmai transparența în procesul legislativ, prin faptul că permite ca divergențele dintre mai multe puncte de vedere să fie dezbătute în mod deschis, contribuie la conferirea unui grad mai mare de legitimitate instituțiilor în percepția cetățenilor Uniunii și la creșterea încrederii acestora. De fapt, mai curând lipsa informației și a dezbaterii este cea susceptibilă să nască îndoieli în spiritul cetățenilor, nu numai cu privire la legalitatea unui act izolat, dar și cu privire la legitimitatea procesului decizional în ansamblul său. Prin urmare, accesul la aceste documente trebuie să fie posibil, în urma unei cereri exprese depuse în temeiul Regulamentului privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei³, cu excepția cazului în care instituția în cauză stabilește că accesul integral la documentele în discuție ar putea să aducă în mod concret și efectiv o atingere – previzibilă în mod rezonabil, iar nu pur ipotetică – procesului său decizional.

Tribunalul subliniază în acest sens că eventualitatea unei atingeri grave aduse procesului decizional nu poate fi admisă decât dacă riscul unor presiuni exterioare devine real prin manifestarea opiniei publice. Exercitarea de către cetățeni a drepturilor lor democratice presupune posibilitatea de a urmări în detaliu procesul decizional în cadrul instituțiilor care participă la procedurile legislative și de a avea acces la toate informațiile pertinente. Or, Tribunalul arată că, în speță, propunerea legislativă în discuție privea drepturile cetățenilor și că cea de a patra coloană conținea elemente care intră în sfera activității legislative clasice.

Lucrările trialogurilor constituie o etapă decisivă a procedurii legislative, ceea ce presupune respectarea deplină a dreptului de acces public la lucrări și aplicarea strictă a excepțiilor prevăzute de Regulamentul privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

Prin urmare, Tribunalul anulează decizia prin care Parlamentul a respins cererea de acces la documente, întrucât consideră că niciunul dintre motivele invocate, privite izolat sau împreună, nu demonstrează că accesul integral la documentele în discuție putea să aducă atingere, în condițiile amintite mai sus, procesului decizional în cauză.

MENTIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENTIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Nancho Nanchev ☎ (+352) 4303 4293

³ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).